

der har været om den Ting, og hvorledes hvert enkelt Udtryk er vejet meget omhyggeligt. Jeg for mit Vedkommende kunde udmærket godt stemme for Lovforslaget, ganske som det foreligger, men der er selvfølgelig ikke Haab om at faa det gennemført uden Udvalgsbehandling. Jeg vil haabe, at det kommende Udvalg ikke vil omarbejde Lovforslaget ret meget, netop fordi dette, som sagt, har været underkastet en saa overordentlig grundig og omhyggelig Udarbejdelse i Medicinalkommissionen og senere i Sundhedsstyrelsen. I den Form, hvori det nu foreligger, synes jeg, det danner et meget smukt organisk Hele og er et Lovforslag, som baade den højtærede Justitsminister og det høje Folketing i enhver Henseende kan være udmærket tjente med at faa gennemført.

Ellinger: De fleste af os kan jo ikke siges at være særlig fagkyndige paa dette Omraade. De tre foregaaende Talere har siddet i Medicinalkommissionen og har jo derved et vist Forspring for os andre, der ikke har siddet der og ikke har haft Lejlighed til at gennemtænke og gennemdrøfte Sagen i alle dens Enkeltheder. Den korte Tid, der har været levnet os fra Mandag, da Lovforslaget blev fremsat, til at gaa det igennem, bevirker, at man indtil videre maa udtale sig med noget Forbehold, hvis man ikke vil gaa for overfladisk til Værks. Det ærede Medlem, som nylig talte (Rørdam, nævnede, at denne Sag har været Genstand for en meget grundig Behandling i Medicinalkommissionen, og det er utvivlsomt rigtigt; den, der læser Medicinalkommissionens Betænkning, er ikke i Tvivl derom. Men man maa ogsaa huske paa, at det Lovforslag, som her foreligger, ikke er ganske det samme, som Medicinalkommissionen har udarbejdet. Der er kommet et ikke uvigtigt Moment til, som netop kunde gøre det ønskeligt, at man havde noget længere Tid til at overveje denne Sag, endogsaa før første Behandling.

Det forekommer mig, at saaledes som det nu efter Ministeriets Lovforslag er Hensigten at bygge Embedslægevirkomheden op, burde Lovforslaget egentlig være affattet paa en lidt anden Maade, idet det skulde siges straks i § 1, at Landet i Virkeligheden skal deles i 18 Amtslægekredse, og at der indenfor hver Amtslægekreds er et vist Antal Kredse med særlig Læge. Det er jo i Virkeligheden den Organisation, som nu tilstræbes derved, at man har puttet Amtskredslægen

ind som en særlig Autoritet, en Mand, som i Virkeligheden er alle andre Kredslægers foresatte indenfor Amtet. Det forekommer mig, at man ikke i Formuleringen af Lovforslaget skal tilsløre denne Kendsgerning; det burde tværtimod, som sagt, straks fremhæves, at det i Virkeligheden er en Amtsinddeling, som foreslaas. Derved vilde man ogsaa have undgaaet den uheldige Formulering af § 3, som skyldes, at Amtskredslægen ikke fandtes i Medicinalkommissionens Betænkning. Den Gang stod der, at Kredslægerne udgør Mellemliddet mellem Sundhedsstyrelsen og Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemødre o. s. v., men nu er der kommet til at staa, at Amtskredslægerne og Kredslægerne udgør dette Mellemlid. Men det forekommer mig, at to forskellige Instanser ikke med Rette kan siges at udgøre Mellemliddet mellem Sundhedsstyrelsen og disse Læger, Tandlæger o. s. v. Der staar ogsaa i § 4, at Amtskredslægen er Mellemliddet mellem Amtets øvrige Kredslæger og Sundhedsstyrelsen. I Virkeligheden er det altsaa saaledes, at vi skal have en Sundhedsstyrelse, som er den øverste Myndighed. Under denne Sundhedsstyrelse maa direkte sortere alle Amtskredslæger, og Sundhedsstyrelsen har aabenbart ikke direkte noget med Kredslægerne at gøre; de har kun med Amtskredslægerne at gøre. Under Amtskredslægen staar dernæst Kredslægerne, og under Kredslægerne staar saa Læger, Tandlæger, Apotekere, Jordemødre o. s. v. Det vil altsaa sige, at hvis Sundhedsstyrelsen agter at sætte sig i Forbindelse med Apotekere, Jordemødre o. s. v., maa det blive et meget omstændeligt Skriveri, der skal til, for direkte kan det da ikke ske, det bliver et sammensat System. Men fordi det bliver sammensat, tør jeg ikke paa Forhaand sige, at det er bedre at simplificere det; der maa en nærmere Overvejelse til, før man kan udtale sig bestemt derom. Men jeg har i Dag blot villet pointere, at det er ikke fuldt saa simpelt, som man skulde tro, naar man alene læser § 1. Det er et indviklet Embedssystem, som i Virkeligheden her skal indføres.

Et ikke uvigtigt Spørgsmaal er det, som ogsaa er fremdraget af de foregaaende Talere, hvorvidt man skal have rene Embedslæger, eller om praktiserende Læger skal være Embedslæger. Det ærede Medlem, der nylig talte, det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam), gjorde den Bemærkning, at det altid havde været hans Princip, at en Embedsmand, ogsaa